

اختیار دارد برای کمک به فقرا و از قدرتی که دارد برای ایجاد قوانین منصفانه استفاده کند. هیچ کجا به اندازه واکنش در مقابل بحران بدهی که ایالات متحده امروز با آن مواجه است و مقابله با شیوع بیماری همه‌گیری کرونا، که جهان تقریباً مطمئن است در آینده باز هم با یکی دیگر از آنها مواجه خواهد شد، مهم نیست.

واشنگتن با اکثر قراردادهای بدهی دولتی که در ایالات متحده نوشته شده است، این قدرت را دارد که چار چوب قانونی حاکم بر این قراردادهای را به گونه‌ای تغییر دهد که حل بحران‌ها در کشورهای بدهی نمی‌تواند بدهی خود را بازپرداخت کند، سریع‌تر و بهتر انجام شود. چنین رویکردی مشکل «خیلی کم، خیلی دیر» را که در آن بحرانی بعد از بحرانی دیگر می‌آید، شناسایی کرده و راه حل می‌دهد. با ورود طلبکاران بیشتر به این حوزه، حل و فصل بدهی دشوارتر می‌شود. در حال حاضر پیشنهادها مهمی در همین خصوص در برابر مجلس قانونگذاری نیویورک وجود دارد، اما حمایت دولت بایدن بسیار مفید خواهد بود. جهان به‌تازگی یک بیماری همه‌گیر وحشتناک را پشت سر گذاشته است و یادآوری این نکته که به احتمال زیاد بیماری دیگری هم شیوع پیدا خواهد کرد، کار بر روی یک معاهده پیشنهادی برای آمادگی در برابر یک همه‌گیری دیگر را ضروری کرده است. متأسفانه، تحت تأثیر سیاست‌های غول‌های داروسازی، هیچ ماده‌ای در چنین معاهده‌ای گنجانده نشده است که نوعی معافیت مالکیت معنوی [برای داروها و واکنش‌ها] وجود داشته باشد؛ معافیتی که جهان به‌شدت به آن نیاز دارد، چه رسد به انتقال فناوری که اجازه تولید همه محصولات از جمله وسایل حفاظتی،

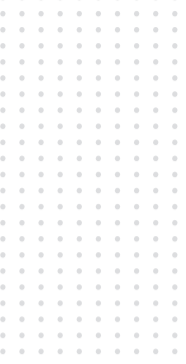
واکسن‌ها و روش‌های درمان برای مبارزه با بیماری بعدی را بدهد. آزادی زندگی مهمترین آزادی است که ما داریم. توافقات جهانی آزادی‌های ما را آن طور که باید به توازن نرسانده است. توافق‌نامه‌های جهانی می‌توانند به نفع همه کشورها باشد، البته نه لزوماً برای همه افراد در آن کشورها؛ چنین توافقی‌هایی قدرت استثمارگران را برای استثمار بقیه ما محدود می‌کند و در نتیجه به سود این استثمارگران آسیب می‌رساند، اما به‌طور کلی به نفع جامعه خواهد بود. به اعتقاد من، تلاش برای ایجاد توافقی‌های جهانی که برای فقرا منصفانه و سخاوتمندانه باشد، با در نظر گرفتن ژئواکونومیک و ژئوپلیتیک جدید دنیا در راستای منافع خود ایالات متحده، در راستای منافع «روشنگران» این کشور، هرگز به نفع ایالات متحده نبود. حتی زمانی که هم‌زمن بود یک برنامه جهانی شرکتی را دنبال نکرد، امروز هم این برنامه به نفعش نیست. این مقاله برگرفته از کتاب «مسیر آزادی: اقتصاد و جامعه خوب» نوشته جوزف یوجین استیگلیتز و دبلیو دبلیو نورتون، منتشر شده در آوریل ۲۰۲۴؛ انتشارات «دبلیو. دبلیو. نورتون اند کامپنی» است. این مقاله در نشریه فارن پالیسی منتشر شده است.

کاری که می‌خواست انجام دهد، اما اکنون نفوذ آن به چالش کشیده شده است. چین زیرساخت‌های بیشتری نسبت به ایالات متحده فراهم کرده است. در اوایل همه‌گیری، چین و روسیه در ارسال واکسن به دیگران سخاوتمندانه‌تر به نظر می‌رسیدند. واشنگتن به کشورهای در حال توسعه گفته که درهای خود را به روی شرکت‌های چندملیتی ایالات متحده باز کنند، اما زمانی که آن کشورها از شرکت‌های ثروتمند خواستند مالیات‌های خود را بپردازند، ایالات متحده از اصلاحات سازمان همکاری اقتصادی و توسعه به نام (BEPS) فرسایش پایه و تغییر سود (حمایت نکرد و درآمدهای اندکی را برای کشورهای فقیرتر ایجاد کرد. بر این اساس، هنگامی که اتحادیه آفریقا خواستار تغییر محل مذاکرات اصلاحات مالیاتی جهانی در سازمان ملل شد، ایالات متحده نرفتند با آن مخالفت کرد، بلکه سعی کرد دیگران را هم با خود همراه کند. نوامبر گذشته، ایالات متحده با اکثریت قاطع رای در سازمان ملل متحد شکست خورد.

پس حکمرانی جهانی به کجا می‌رود؟ در غیاب قوانین، قانون جنگل حاکم است. در حالی که ایالات متحده شاید در مبارزه پیروز شود، به‌طور هم‌زمان همکاری‌هایی را که به شدت به آن نیاز دارد در بسیاری از عرصه‌ها از دست خواهد داد. به نفع ایالات متحده است که سیستم مبتنی بر قوانین شرکتی را کنار بگذارد و به جای آن برای ایجاد مجموعه‌ای از حداقل قوانین اساسی که حامل منافع مشترک باشد، تلاش کند. مثلاً جای توافقات جامع به اصطلاح تجارت آزاد، مانند مشارکت ترانس‌پاسیفیک، که قراردادهای تجاری به‌واقع به‌طور خاص در راستای منافع غول‌های داروسازی و برخی شرکت‌های بزرگ آینده مدیریت می‌شد، ایالات متحده باید توافقات محدودی داشته باشد مثلاً یک توافق سبزر برای به اشتراک گذاشتن دانش فناوری، ترویج جنگل‌داری پایدار و همکاری برای نجات کره زمین. ما به توافقاتی نیاز داریم که بیشتر برای محدود کردن کشورهای بزرگ اقدامات آنها به اقتصاد جهانی آسیب می‌زند و کمتر برای محدود کردن کشورهای کوچک که اقدامات آنها پیامدهای جهانی کمی دارد، کمک کند. به‌عنوان مثال، ما به قوانینی نیاز داریم که اتحادیه اروپا و ایالات متحده را از استفاده از سیاست‌های پولی به شیوه‌هایی که به نفع اقتصادهایشان باشد، بازدارد. امروزه، حتی ایالات متحده نیز قبول دارد که توافقی‌نامه‌های سرمایه‌گذاری (مانند فصل ۱۱ توافقی‌نامه نفتا) که به شرکت‌ها اجازه می‌دهد دولت‌ها را تحت تعقیب قانونی قرار دهند، در واقع اعمال محدودیت‌هایی بر حاکمیت است بدون مزایای متناسب. اما ایالات متحده باید یا رفتار گذشته و توانایی هر دولت طرف توافق را برای شکایت از شرکت‌ها در صورت نقض شرایط توافق تقویت کند.

واشنگتن از پولی که در اختیار دارد برای کمک به فقرا استفاده کند

در جنگ سرد جدیدی که بین آمریکا و چین در راه است، ایالات متحده برای تسخیر قلب و ذهن دیگر کشورها باید کارهای بیشتری انجام دهد. واشنگتن باید از پولی که در

عبدالکریم هاشمی

قوانین نئولیبرالی که یارانه‌ها را ممنوع می‌کند، به این معنی بود که کشورهای در حال توسعه نمی‌توانند پایه‌های کشورهای پیشرفته رشد یابند؛ قوانین آنها را محکوم می‌کند که تولیدکننده کمودیتی باشند و تولید با ارزش افزوده بالاتر را برای کشورهای بگیرند

بیمارستان بستری شود، آزادی خود را به معنای معناداری از دست داده، و بنابراین ما یک توصیف درمان‌تیک از گفته برلین داریم: آزادی برای برخی مثلاً آزادی حمل اسلحه، یا ماسک نزن، یا واکسینه نشدن، ممکن است منجر به از دست دادن آزادی‌های بیشتر دیگران شود. همین اصل در عرصه بین‌المللی نیز صادق است. سیستم تجارت مبتنی بر قوانین شامل مجموعه‌ای از قوانین است که با اعمال محدودیت‌هایی آزادی‌های همه را به شیوه‌ای معنادار گسترش می‌دهد. این ایده که محدودیت‌ها را می‌توان آزاد کرد، ظاهر آمنتناقض به نظر می‌رسد، اما موضوعی واضح است: چراغ‌های توقف ما را مجبور می‌کنند که به نوبت از تقاطع‌ها عبور کنیم، اما بدون این محدودیت ظاهری، خیابان قفل می‌شود و هیچ‌کس نمی‌تواند حرکت کند. همه قراردادهای توافقاتی در مورد محدودیت‌ها هستند؛ یک طرف موافقت می‌کند کاری را انجام دهد یا انجام ندهد در ازای اینکه شخص دیگری قول‌های دیگری بدهد، با این باور که در انجام این کار، همه طرف‌ها وضعیت بهتری خواهند داشت. البته، اگر یکی از طرفین تقلب کند و به وعده خود عمل نکند، آن طرف به ضرر دیگران سود می‌برد و همیشه وسوسه این کار وجود دارد، به همین دلیل است که ما از دولت‌ها می‌خواهیم که قراردادهای را اجرا کنند و به همین دلیل وعده‌دانه‌ها معنی خاصی پیدا می‌کنند. هیچ دولتی نمی‌تواند همه قراردادهای را اجرا کند و این گفته مشهور است که اگر همه کلاهبردار بودند، بازار آزاد سقوط می‌کرد. اما در حالی که شابهت‌هایی بین بحث‌های آزادی در سطح فردی و در سطح کشور وجود دارد، چند تفاوت بزرگ نیز وجود دارد. مهمتر از همه اینکه هیچ دولتی وجود ندارد که تضمین کند کشورهای قدرتمند از توافقی‌نامه‌ها تبعیت می‌کنند، یعنی همان چیزی که امروز در مورد یارانه‌های صنعتی ایالات متحده می‌بینیم. سازمان تجارت جهانی به‌طور کلی چنین یارانه‌هایی را ممنوع می‌داند و به‌ویژه برخی از مقررات را از جمله قانون ریزش‌ها و قانون علم ایالات متحده را تأیید نمی‌کند.

در کشورهای دموکراتیک، نقش قدرت در اجرای قوانین مبهم است

علاوه بر این، در کشورهای دموکراتیک، نقش قدرت در ایجاد و اجرای قوانین اغلب مبهم است. ما می‌دانیم که نابرابری در ثروت و درآمد به نابرابری در قدرت سیاسی تبدیل می‌شود که تعیین می‌کند چه کسی باید قوانین را طراحی کند و چگونه آنها را اجرا کند. عدم توازن قدرت به این معنی است که قدرتمندان در یک کشور قوانین را اغلب به بهانه ضعیفان به گونه‌ای تعیین می‌کنند که به نفع خودشان باشد. با این حال، بستر دموکراتیک تضمین می‌کند که قدرت هر چند وقت یکبار، کنترل شود؛ مثلاً وقتی در اواخر قرن نوزدهم قوانین ضدتارت در ایالات متحده تصویب شد، یا قانون واکنر در جریان نیودیل دهه ۱۹۳۰، تصویب شد، به کارگران قدرت بیشتری داد.

در یک بستر بین‌المللی، قدرت بیشتر متمرکز است و نیروهای دموکراتیک ضعیف‌تر هستند. آنچه در چند سال گذشته اتفاق افتاده، گویای این موضوع است. ایالات متحده در ایجاد سیستم مبتنی بر قوانین، هم در طراحی قوانین و هم در نحوه اجرای آنها، از جمله حل و فصل اختلافات از طریق هیئت استیناف سازمان تجارت جهانی، در مرکز سیستم قرار داشت. اما هنگامی که قوانینی چون قوانین مربوط به یارانه‌های صنعتی، برایش ناخوشایند بود، تصمیم گرفت که این قوانین را نادیده بگیرد، زیرا می‌دانست که هیچ کشوری نمی‌تواند یا نخواهد توانست اقدامی در مقابلش انجام دهد؛ ناامیدی بزرگ برای سیستم مبتنی بر قوانین، و اطمینان ایالات متحده از اینکه هیچ‌کس هیچ کاری نمی‌تواند انجام دهد با این واقعیت تقویت شد که توانست هیئت استیناف را کنار گذارد، زیرا این نهاد تصمیماتی گرفته بود که ایالات متحده دوست نداشت و بر این باور بود که فراتر از آنچه که حقش را داشت انجام داده است. این عدم تعادل قدرت در سال‌های اخیر بارها و بارها رخ داده است. وقتی کشورهای توسعه‌یافته سعی کردند سیاست‌های صنعتی را اجرا کنند، حتی همانند تلاش برزیل برای تأمین سرمایه شرکت هواپیمایی Embraer با نرخ‌های بهره معقول از طریق بانک توسعه آن کشور، به آنها حمله شد. وقتی اندونزی به دنبال این بود که اطمینان یابد ارزش افزوده بیشتری از ذخایر نیکل این کشور در اندونزی باقی می‌ماند، مورد حمله قرار گرفت.

حتی بدتر از آن، زمانی که بیش از ۱۰۰ کشور معافیت مالکیت معنوی مرتبط با کووید-۱۹ را پیشنهاد کردند، که به نوعی این پیشنهاد بخشی از چارچوب سازمان تجارت جهانی بود، از طرف ایالات متحده رد شد. نتیجه: آیرتاید واکسن شکل گرفت؛ کشورهای پیشرفته همه واکسن داشتند و دسترسی کشورهای در حال توسعه تقریباً صفر بود. هزاران مرگ و ده‌ها هزار بستری در کشورهای فقیرتر حاصل همین امر بود. این موارد مسائلی کوچکی در تأمین رفاه شهروندان به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور، نیست. اینها در ژئواکونومیک و ژئوپلیتیک نیز مسائل کوچکی نیستند. قوانین نئولیبرالی که یارانه‌ها را ممنوع می‌کند، به این معنی بود که کشورهای در حال توسعه نمی‌توانند پایه‌های کشورهای پیشرفته رشد یابند؛ قوانین آنها را محکوم می‌کند که تولیدکننده کمودیتی باشند و تولید با ارزش افزوده بالاتر را برای کشورهای پیشرفته در نظر بگیرند. این ساختار تعرفه‌ای ابزار و حیاتی در حفظ الگوهای تجارت استعماری است. ما چون چانگ، اقتصاددان می‌گوییم: کشورهای پیشرفته نردبانی را که خودشان از آن استفاده کرده بودند، انداختند.

امتناع از اجرای قوانین پیامدهای ژئوپلیتیکی دارد. ایالات متحده و کشورهای پیشرفته حمایت از برخی از مهم‌ترین موضوعاتی را کنار می‌گذارند که نیاز به همکاری جهانی دارند: از جمله تغییرات اقلیم، بهداشت جهانی و حمایت لازم برای حل مناقشه در اوکراین و نیز نبرد واشنگتن برای دموکراسی و مقابله با هژمونی چین.

جنوب جهانی شاید بتواند کشتی قوانین بین‌المللی را به مسیر خود بازگرداند؛ زمانی که ایالات متحده هژمون بود، می‌توانست هر

فعالان خصوصی

سکه‌های حراجی به بازار نیامد

ایس روزها در اتاق ارز و طلا، سکه حراج و اگزار می‌شود اما نکته جالب اینجاست که هیچ‌یک از این سکه‌هایی که در اتاق ارز و طلا به فروش می‌رسد، تاکنون به بازار برنگشته است؛ بنابراین بازار تقاضای طبیعی خود برای خرید سکه را دارد و از همین رو هم هست که حساب سکه این هفته با افزایش همراه شده است. محمد کشتی‌آرای، نایب‌رئیس سابق اتحادیه طلا و جواهر تهران ضمن تأکید بر بازگشت قیمت جهانی طلا از مسیر صعود به دلیل کاهش تقاضای سرمایه‌گذاری بر روی طلا در بازارهای جهانی، روند نزولی نرخ ارز در داخل را در کنار کاهش قیمت اونس جهانی طلا، دو عامل مؤثر بر کاهش قیمت سکه و طلا در بازار داخل عنوان کرد و گفت اما از سویی افزایش تقاضا برای قطعات کوچکتر (ربع سکه و سکه‌های یک گرمی بانک مرکزی) عاملی شد که مسیر این قطعات کوچکتر را از مسیر کاهشی سکه و طلا جدا کرد.

الزام دریافت شناسه یکتا

تهران دارای ۱۳۵ اتحادیه بوده و نزدیک به ۵۰۰ هزار واحد صنفی دارای پروانه هستند و همه آنها باید کد (شناسه) یکتا را دریافت کنند. به گزارش ایسنا، حمیدرضا رستگار، رئیس اتاق اصناف تهران اظهار کرد: یکی از سیاست‌های دولت، خدمات الکترونیک است و در این راستا برخی مجوزها از سوی درگاه مجوزها اعطا شده است. همچنین تمام کسانی که دارای مجوز کسب و کار هستند برای دریافت تسهیلاتی که دولت ارائه می‌دهد، باید کد یکتا داشته باشند. او افزود: کد یکتا به حساب بانکی افرادی که فعالیت اقتصادی دارند متصل می‌شود. پیش‌تر افراد باید از مجوز فیزیکی استفاده می‌کردند یا استعلامی از نهادهای زیربنا انجام می‌گرفتند تا اعتبار پروانه کسب بررسی می‌شد، اما با الکترونیکی شدن و ایجاد کد یکتا دیگر نیازی به موارد یادشده نیست. رستگار گفت: مهم‌ترین موضوعی که اتاق اصناف و اتحادیه‌ها دنبال می‌کنند، این است که همه فعالان اقتصادی باید پروانه کسب داشته باشند.

قوانین جدید بین ایران و اوراسیا

پیش‌بینی می‌شود تا دو ماه آینده بالای ۸۸ درصد اقلام مورد مبادله بین ایران و روسیه و اتحادیه اقتصادی اوراسیا از تعرفه صفر برخوردار شوند. به گزارش تسنیم، کامبیز میرکریمی، عضو هیئت مدیره اتاق مشترک بازرگانی ایران و روسیه با بیان اینکه موافقت‌نامه‌های تجارت آزاد کشورهای دنیا با همسایگان، دسترسی صادرکنندگان به بازار را تسهیل می‌کند، اظهار کرد: مهم‌ترین اصلی که ما از آن غافل بودیم انعقاد موافقت‌نامه‌هایی است که دسترسی به بازار را برای صاحبان کسب و کار کشور تسهیل می‌کند. او افزود: مهم‌ترین قدمی که اخیراً برداشته شده امضای موافقت‌نامه تجارت آزاد با اتحادیه اقتصادی اوراسیا متشکل از کشورهای روسیه، بلاروس، قزاقستان و قرقیزستان و ارمنستان است. صادرات ما تا سال ۱۳۹۷ در حد ۲۶۰ میلیون دلار بود اما بلافاصله با اجرای آن در سال ۱۳۹۸ صادرات کشورمان به بالای ۴۰۰ میلیون دلار جهش پیدا کرد.

شهرداری اهواز

آگهی مناقصه عمومی (نوبت اول)

شهرداری اهواز در نظر دارد پروژه مشروحه ذیل را از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	عنوان مناقصه	مبلغ برآورد/ریال	مبلغ تضمین ۵ درصد شرکت در مناقصه
۱	پروژه تراش و روکش آسفالت معابر در سطح مناطق چهار و پنج اهواز (مطابق لیست پیوست براساس اولویت کارفرما)	۱/۰۰۰/۲۲۱/۸۷۱/۲۶۷	۵۰/۰۱۱/۰۹۴/۰۰۰

- ▲ **از پیمانکاران واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید، جهت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۳/۲/۱۶ لغایت ۱۴۰۳/۲/۲۳ ساعت ۱۹ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.**
- ▲ **در شرایط یکسان اولویت با پیمانکاران بومی خواهد بود.**
- ▲ **آخرین مهلت قبول پیشنهادها مناقصه‌گران از آخرین روز دریافت اسناد به مدت ۱۰ روز کاری در سامانه ستاد است. حداکثر مهلت بازگذاری اسناد در سامانه ستاد تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۳/۲ ساعت (۱۹) می‌باشد. ضمناً آخرین مهلت تحویل پاکات فیزیکی تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۳/۵ به اداره قراردادهای ساختمان شماره ۳ شهرداری می‌باشد.**
- ▲ **لایزم به ذکراست مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد قیمت می‌بایست از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir به آدرس مذکور صورت پذیرد و مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت‌نام را در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی (توکرن) را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.**
- ▲ **پرداخت هزینه انتشار آگهی و وجوه قانونی سامانه ستاد به عهده برنده مناقصه می‌باشد.**
- ▲ **پیشنهاد قیمت‌ها در صورتی قابل بررسی می‌باشند که اسناد فیزیکی قبلاً در سامانه ستاد بازگذاری و مورد تأیید باشند.**
- ▲ **شهرداری در رد یک یا تمام پیشنهادها مختار می‌باشد.**
- ▲ **مبلغ ضمانتنامه شرکت در مناقصه پنج درصد مبلغ اولیه می‌باشد که می‌بایست به یکی از دو طریق ذیل ارائه شود.**
- (الف)- **فیش واریزی مبلغ فوق به حساب ۰۲۰۳۹۹۴۳۹۸۰۰۱ شهرداری اهواز نزد بانک ملی به نام شهرداری اهواز**
- (ب)- **به صورت ضمانتنامه بانکی به شهرداری اهواز و به مدت سه ماه از تاریخ افتتاح پیشنهادها**
- تبصره: محل اعتبارات این مناقصه از بودجه جاری شهرداری (منابع داخلی) می‌باشد**
- ▲ **برندگان اول و دوم مناقصه هر گاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.**
- ▲ **تاریخ برگزاری کمیسیون مناقصه روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۳/۶ ساعت ۱۳ در محل ساختمان شماره ۳ شهرداری (اداره قراردادهای) می‌باشد.**
- نتیجه کمیسیون مطابق آئین‌نامه معاملات شهرداری تهران (کلانشهرها) اعلام خواهد شد.**
- ▲ **به استناد بند ۵ ماده ۱۱ آئین‌نامه معاملات شهرداری تهران (کلانشهرها)، میزان تضمین حسن انجام تعهدات قرارداد معادل ۱۰ درصد مبلغ قراردادهای می‌باشد.**
- ▲ **شرکت در مناقصه و دادن پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آئین‌نامه معاملات شهرداری تهران (کلانشهرها)**
- ▲ **به برنده مناقصه پیش‌پرداخت داده نخواهد شد.**
- ▲ **کلیه شرکت‌های محروم از اجرای کار، حق شرکت در این مناقصه را ندارند.**
- ▲ **سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج شده است.**

شناسه آگهی: ۱۷۱۰۰۸۷
اداره کل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری اهواز